

LUOPUMUS JA ALLAH

Juhani Aitomaa

Monet länsimaiset kristityt, myös monet teologit, ovat lisääntyvässä määrin tunnustamassa islamin Allahin ja kristinuskon Jumalan samaksi persoonaksi. Kysymys kuuluukin: palvovatko muslimit ja kristityt samaa Jumalaa? Kun kristi-

tyt teologit lisääntyvässä määrin ovat luopumassa oman uskonsa perusteista, islamilaiset oppineet pitävät lujasti kiinni omista lähtökohdistaan. Ns. "kristityssä" maailmassa puhutaan paljon inhimillisyydestä, suvaitsevaisuudesta, yhteydestä, rakkaudesta, lähimmäisen auttamisesta, ym. sinänsä oikeista ja tärkeistä asioista. Samalla on kuitenkin nähtävissä, kuinka näitä samoja teemoja käytetään toisinajattelijoina (tässä yhteydessä Raamatun sanaan uskovia ja siitä kiinni pitäviä) vastaan.

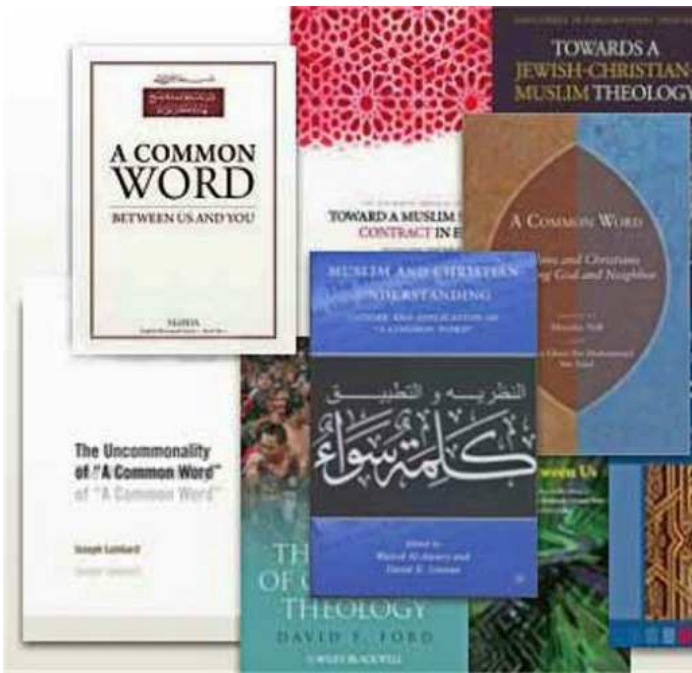
Islamilaisten oppineiden näkökulmasta katsottuna länsimaat ovat uskonnollisesti ja moraalisesti turmeltuneita. Näkökulma on eräässä mielessä oikea. Länsimaisen hyvinvoinnin ja kulttuurin pohjalla on ollut vahva kristillinen, Raamatun arvoista nouseva käsitys. Sitä on murennettu kristillisessä liikkeessä vaikuttavien päättäjien taholta jo kauan ja kehitys nopeutuu. Hyvä yksi esimerkki tästä kehityksestä on äskettäinen kirkolliskokous, jossa pj. arkkipiispa Kari Mäkinen keskeytti asiattomasti Leif Nummelan puheen pariinkin otteeseen tämän ottaessa kantaa kirkossa olevaan vahvaan pyrkimykseen vihkiä samaa sukupuolta olevat avioliittoon.

Tätä kehitystä yleismaailmallisesti seuraavat muslimioppineet näkevät sen todisteeksi kristillisen vakaumuksen heikkoudesta. He eivät aio hylätä omia keskeisiä uskontokäsityksiään, joiden oikeutusta nämä kristillisen uskon murentajat vain vahvistavat. Vuonna 2007 muslimioppineet julkaisivat dokumentin "A Common Word between Us and You" (Yhteinen sana meille ja teille). Se on osoitettu

kristilliselle maailmalle. Siinä tehdään hyvin selväksi, tosin "sivistyneellä" tavalla, että islamin oppineet eivät edes ajattele opissaan olevan jotakin väärin. Islamin uskontunnustus: "Ei ole muuta jumalaa kuin Allah ja Muhammed on hänen sanansaattajansa (profeettansa)", sulkee pois raamatullisen Jumalan kolmiyhteyden ja Jeesuksen Kristuksen merkityksen ainoana tienä Jumalan tykö. Raamatusta nouseva käsitys Isä-Poika-Pyhä Henki kolminaisuudesta on aina ollut loukkaus islamilaiselle uskontokäsitteelle. Sitä se on ollut myös judaismille.

"Common Word..." -dokumentin laatijat kehottavat kristittyjä kääntymään väärästä käsityksistään yhden jumalan (Allahin) tunnustamiseen "jotta emme palvoisi mitään muuta kuin Jumalaa (Allahia)". Dokumentista käy hyvin selville islamin käsitys Jeesuksesta, joka ei ole Herra, Jumala eikä Vapahtaja. Islamin Jeesus ei ole Raamatun Jeesus, kuten islamin Allah -jumala ei ole Raamatun Jumala. Monet ovat sitä mieltä, että koska arabiankielinen sana Allah tarkoittaa Jumalaa, se pitäisi aina länsimaissa kääntääkin jumala -nimellä. Olen kuitenkin eri mieltä, koska se antaa väärän kuvan kahden eri uskonnon jumalakäsityksestä. On paljon selvempää ja mielestäni jopa oikeudenmukaisempaa kummallekin osapuolelle käyttää islamin jumalasta Allah -nimeä erotukseksi kristilliselle Jumala -nimelle. Muslimithan eivät halua tunnustaa kristillistä Jumalaa omakseen.

Mitä monet kristityt kuvittelevat saavuttavansa sillä, että pyrkivät yhdistämään islamin jumalan kristilliseen viitekehykseen? Tätä kehitystä perustellaan

maailman rauhalla. Vilpitön rauhaan pyrkiminen on aina oikein. Raamatun mukaan ihminen ei sitä omin teoin kuitenkaan saavuta, koska synti hallitsee hänessä. Ensin ihmisen pitää saada rauha Jumalan kanssa Kristuksen kautta. Hän on Rauhan Ruhtinas joka lopulta tuo rauhan koko maailmaan.

Islamin oppineiden v. 2007 dokumentti sai hyvän vastaanoton monien kristittyjen johtajien taholta. Nämä julkaisivat puolestaan vastineensa "Yale Response" -nimellä. Yalen yliopiston pof. Miroslav Wolf on yksi johtavista kristityistä, jotka väittävät muslimien ja kristittyjen uskonnon jumalaa samaksi. Wolfin lisäksi myönteisen vastineen allekirjoitti 300 kristillistä johtajaa. Myöhemmin allekirjoittajia on tullut lisää ja tulee edelleen kaiken aikaa. Tässä dokumentissa, kuten vastaavissa aina on tapana, allekirjoittajat pyysivät anteeksi kristittyjen vääriä tekoja muslimeja kohtaan. "...pyydämme anteeksiantoa Kaikkein Armollisimmalta ja maailman muslimiyhteisöltä." On syytä huomata, että nimitys Kaikkein Armollisin (Most Merciful, the All Merciful) on yksi Allahin paljon käytetty nimi. Nämä kristityt siis pyysivät anteeksi Allahilta. Näissä anteeksi-pyyntöissä toistuu aina sama piirre: hyvää tarkoittavat kristityt ovat aina pyytelemässä anteeksi muslimeilta. Muslimit eivät sen sijaan pyytele anteeksi menneitä vääriä tekojaan kristityiltä – eivätkä juuri nykyisiäkään tekoja. Ei yhteisymmärrystä niin rakenneta.

Islamin oppineet kunnioittavat ja pitävät kiinni omista pyhistä kirjoituksistaan, toisin kuin monet kristityt teologit ja vaikuttajat. Tällaiselle tavalliselle kristitylle ja maalaisjärjelle se on aika outoa. Ei voi kuin tehdä sen johtopäätöksen, että Raamatussa mainittu luopumus kristillisestä uskosta etenee kristillisessä liikkeessä. 2.Tess.2:3: "Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi." Länsimaissa on käynnissä voimakas kristillisestä vakaumuksesta ja sen periaatteista luopuminen. Lopulta "laittomuuden ihminen" ilmestyy. Laittomuuden ihminen ilmestyy myös yleisellä, yhteiskunnallisella tasolla kristillisen tiedon ja uskon vaikutuksen vähentyessä. Lisäksi tämä raamatunpaikka viittaa tiettyyn henkilöön josta käytetään myös nimeä "antikristus", eli väärä messias.

Toki islamin oppineiden dokumenttiin vastattiin myös muulla tavalla. Eräät kristityt kirjoittajat toivat esille Yalen -julistuksen allekirjoittajien "dhimmi-asenteen". Islamissa dhimmi tarkoittaa ei-islamilaista väestöosaa, joka alistuu islamin ylivaltaan mutta sille taataan tietty turvallisuus. Sitä voidaan hyvin verrata päättyneeseen Etelä-Afrikan rotuerotteluun tai historialliseen amerikkalaiseen rotuerotteluun. Historia kertoo, kuinka arabimaissa dhimmin asemassa olevat ovat saaneet kokea hyvin vaihtelevia oloja.

Myös Barnabas Fund -säätiö julkaisi oman vastineensa. Säätiö auttaa maailman vainottuja kristittyjä. Kristityt ovatkin maailman eniten vainottu uskontoryhmä. Suomalaiselle kristitylle se saattaa vaikuttaa oudolta mutta niin vain on. Saamme kuulla uutisista ja lukea lehdistä kuinka islamilaisessa maailmassa omia vainotaan ja tapetaan mutta kristittyjen vainot islamilaisessa maailmassa eivät juuri saa tilaa mediassa. Tässäkin suhteessa länsimainen "tasapuolisuus -periaate" ei enää kovin hyvin toimi. Eikä se toimi monessa muussakaan kristillisissä arvoja edustavassa asiassa vaikka puheissa kauniisti niin esitetään.

